

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Aquilarum succursus, & disciplinæ capacitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

186 Cap. XIV. *Quantum sit homini etiamnum in bestias Dominum*
cubilia quiete redibat : ita, ut auis ipsa sibi ostium caueat & re-
raret, & clauderet; & musculus, quoties nominatim ab heros quo-
caretur, de cauo suo procurreret; nec cane oblatrante, nec fele,
insidiante. Tantum homini adhuc dominium est à Deo relatum.
Si vult, pacem amicitiamq; colunt auis, canis, & felis, & mu-
lus quoque non respuit disciplinam.

XIII.
Aelian. li. 12.
cap. 21.

Psal. 90. 12.

Aelian. lib. 6.
cap. 29. In
lib. de spe &
fiduc. cap. 8.
& cap. 14.

Ne quis autem aquilam volucrum reginam arbitretur de-
dignari, atque seruire homini nolle, meminerit, infantem à tur-
deiectum, à subeunte aquila seruatum, & in proximum horum
deportatum, posteaque regnum Babylonis adeptum. Quod i
quis forte putet, Angelum fuisse, qui aquila plumis puerum hunc
excepit, atque ad maiora seruârit, cùm dictum sit: *Angelis su-*
mandauit de te: ut custodiant te in omnibus vijs tuis. In manib; pu-
tabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum; cogiter, eodeo
authore teste, puerum ab aquila sic adamatum, ut illi ministrare,
ynaque cum illo moreretur: itemque consideret, quæ nos alibi, a
aquila Cutberti, & Aristomenis baiula retulimus: itemque quod
Callicrates Tyrius, ut est apud Vopiscum, prodidit, Aurelianum
infantem, & fasciola vincitum è cunis ab aquila innoxie leuatum,
& in aram impositum, qnæ juxta lacellum forte, sine ignibus e-
rat. Nec fabulosum est, quod, in vita fabulatoris Æsopi, historicæ
recenset Maximus Planudes, his verbis. Ne Elenabo rex Egypti,
cum falso accepisset, Æsopum esse extinctum, mittit Lycero regi Babyloniorum statim epistolam, quæ architectos petebat, qui turrim edificarent, neque calum, neq; terram attingentem. Lycerus Æsopo quasi-
diniu (nam occidi jussérat, quæ seruus Lyceri clam seruárat) cum No-
Elenabonis epistolam ostendisset, Æsopus omnes auxiliis accersuit, atq;
aqualarum pullos quatuor, ut caperent, iusserit: captos nutriuit ac
struxit, ut pueros in sportis unguibus aquilarum affixis gestando in al-
lum tollerent, atque ita obedientes pueris essent, ut, quocunq; illi vellent,
volarent, siue in allum, siue in terram humi. Exacta hyemo, Æsopus
cum aquilis & pueris profectus ad regem, spectaculum illud, tota ad-
mirante Egypto, exhibuit. Rex, viso Æsopo, perculsus, attulisti, inquit,
qui turrim adfecisti? Cui Æsopus, parati sunt, si modo ostendas locum.
Postea egressus urbem rex in planicie demonstrat dimensum locum.
Adductis ergo Æsopis, ad demonstratos loci angulos, quæchor aquilis.

Cap. XIV. Quantum sit homini etiam nūm in bestias dominium? 187

cum pueris, per sacculos appensis, ac puerorum manibus fabrorum datis instrumentis, iusit euolare; illi verò sublimes, date nobis (clamabant) lapides, date calcem, & aliam, ad edificationem, materiam. **Quo** miraculo attonitus Neccenabo, unde, inquit, mihi volvcre homines? **Æsop, vietus sum.** Quòd si quis hanc rem, de Æsopo, non ve-
riorem, quām si ab Æsopo narrata fuisset, obiectat, nōrit in Am-
phitheatre Romano olim bis exhibitam aquilam, quarum vna,
puerum Ganymedis personam agentem extulit in aérē, & retulit, Bullengerus
lib. de venat. Cīc. cap. 21.
teste Bullengero; altera ipsum Iouem scenicè repræsentatum, at-
que aquilæ inequitantem. Quòd altius ars humana ascendere
potuisset? Dædalos, atque ex ipsis auibus Pegasos facit. Martial. li. 5.
epist. 56.

XIV.

Quadrupedum bestiarum volucrūmque subjectioni addit Apostolus etiam dominium in serpentes, ait enim: *omnis natura* Iacob. 3. 7.
bestiarum, & volucrum, & serpentium domantur. Posset autem de his idcirco queri, quia serpenti dixit Deus: *Inimicitias ponam in- ter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius.* Inimicis nemo libenter obedit. Ita est: sed inimicos quisque libenter domat, & subiicit. Quare domandi potestatem Euæ, eiusque posteris tum Deus non ademit; immo potius confirmauit, quando dixit. *Ipsa* Ibid.
conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo illius. Magnæ astutiæ animal est serpens; sed maioris prudentiæ homo. Itaque cedit prudentiæ astutia. Quām multi sunt, qui probatissimis antidotis serpentes innoxie, nudâ manu, capiunt, & contrectant? qui araneos pinguissem virulentos deuorant? qui, æstiuis diebus, corpori nudo refrigerando, angues, cinguli instar, circumPLICAUERANTUR? Quod, & mulierculæ, in Italia, obseruant.

Sic gelidum collo neëtit Flaccilla draconem.

Agyrtæ, seu medici circumforanei, non solum circumferunt serpentes, sed etiam eos de collo, & brachijs suspendunt, theriae suis, & alexipharmacis fissi. Natura ipsa Psyllos, Ophiogenes, & Troglodytas dominos viperarum fecit, Psylli venenum innoxij fugunt. Hinc eos Cato, per Libyaæ deserta iter faciens, secū duxit, vt serpentium iictibus mederentur, quemadmodum scribit Plutarchus. Hexagon Cyprius Ophiogenes, Romæ in dolium serpentium, experimenti causa, fuit conjectus, & illæsus inde extractus. Troglodyta etiam vorant serpentes sine nocimento. Ea natura

Aa 2

¶